

aula Filozofické fakulty Masarykovy univerzity
14. května 2012 v 19 hodin

3. VÝROČNÍ KONCERT

mužského pěveckého sboru Lásky opravdivá

Karel Bendl (1838-1897) Kristus vstal z mrtvých (Velikonoční tropar)
text český a církevně-slovanský

anonym, 18. století Страх Твой, Господи / Strach Tvoj, Gospodi

Дмитрий Степанович Бортнянский (1751-1825) .. Тебе, Бога, хвалим
Dmitrij Stěpanovič Bortňanskij (1751-1825) Těbe, Boga, chvalim
text ambrosiánského hymnu Te Deum laudamus / Tebe, Bože, chválíme

Александр Васильевич Никольский (1874-1943) . Господь просвещение мое
Aleksandr Vasiljevič Nikolskij Gospod' prosvěščenije moje
(Žalm 26/27, verše 1, 3, 7, 13, 14: Hospodin je mé světlo a má spása, koho bych se bál?)

Сергей Васильевич Рахманинов (1873-1943) В молитвах неусыпающую Богородицу (1893)
Sergej Vasiljevič Rachmaninov (1873-1943) V molitvach něusypajuščuju Bogorodicu
text kondaku svátku Zesnutí Přesvaté Bohorodice

Павел Григорьевич Чесноков (1877-1944) Совет Превечный, Соч. 40, No. 2
Pavel Grigorjevič Česnokov Sovět převěčnyj, op. 40, č. 2
altové sólo Xenie Černocká

Дьякон Сергей Зосимович Трубачев (1919-1995) Кто ны разлучит от любви Божия
diákon Sergej Zosimovič Trubačov Kto ny razlučit ot ljubvě Božija
(text z Listu Římanům 8, 35-39)

Александр Тихонович Гречанинов (1864-1956) ... Воскликните Господеви вся земля
Aleksandr Tichonovič Grečaninov (1864-1956) Voskliknitě Gospoděvi vsja zemlja
(Žalm 65/66: Zajásej Hospodinu, celá země!)

Александр Дмитриевич Кастальский (1856-1926) Христос воскрес
Aleksandr Dmitrijevič Kastalskij Christos voskrěšě (Velikonoční tropar)

PŘESTÁVKA 12 MINUT

Leoš Janáček (1854-1928) Orání, IV/1 (1873)

Josef Bohuslav Foerster (1859-1951) Velké, širé, rodné lány op. 37 č. 4
z cyklu Devět mužských sborů, text Josef Václav Sládek (1845-1912)

Bedřich Smetana (1824-1884) Píseň na moři (1876-1877)
na text z básně Černý prapor Vítězslava Háška (1835-1874)

Leoš Janáček Kantor Halfar, IV/33 (1906)
na text stejnojmenné básně ze sbírky Slezské písně Petra Bezruče (1867-1958)

Leoš Janáček Čtvero mužských sborů moravských, IV/28
1. Dež viš (1900), text Ondřej Přikryl (1862-1936)
2. Komáři (1906), text lidový
3. Klekánice (1900), text Ondřej Přikryl
4. Rozloučení (1906), text lidový

Přikrylové texty pocházejí ze sbírky Hanácký pěsniček vydané v Brně okolo r. 1900, č. 1 a 27. Text Komárů Svatba komárů sebral František Bartoš s Leošem Janáčkem a vydali jako součást Kytice z národních písní moravských v roce 1890. Text Rozloučení pochází ze sbírky Moravské národní písně s nápěvy do textu vřaděnými (1860) Františka Sušila (1804-1868): „Loučení“, č. 561

Leoš Janáček Lásky opravdivá, IV/8 (1876)

zpívá mužský pěvecký sbor LÁSKA OPRAVDIVÁ, řídí Jaroslav Černocký a Jan Špaček

Pořizování obrazových a zvukových záznamů je vítáno. Konec kolem půl deváté.

Poděkování: Boris Klepal, Martin Polák, Ústav hudební vědy FF MU, OP VK, PhDr. Jiřina Malá, CSc.

www.laskaopravdiva.cz

TEXTY SKLADEB

Bendl: Vstal Kristus z mrtvých Kastalskij: Christos voskrésě

Vstal Kristus z mrtvých,
smrtí smrt překonal
a jsoucím ve hrobích život
daroval.

Strach Tvoj, Gospodi

Bázeň Svou, Hospodine,
zasad' v srdce služebníků Svých
a budiž nám oporou.
Bázeň Svou, Hospodine,
zasad' v srdce služebníků Svých,
kteří v upřímnosti vyzývají Tebe.

Bortňanskij: Těbe, Boga, chvalím

Tebe, Bože, chválíme,
Tebe, Pane, vyznáváme,
Tebe, Předvěčný Otče, celá země
velebí.
Všichni Andělé, nebesa i všechny
Mocnosti,
Cherubíni i Serafíni
bez ustání Tebe vyzývají:
Svatý, Svatý, Svatý, Hospodin,
Bůh zástupů.

Plna jsou nebesa i země vznešené
slávy Tvé.

Chválí Tě slavný sbor apoštolů,
početný zástup proroků
i světlé vojsko mučedníků,
a po celé zemi Tě vyznává Svata
Církev:

nepostižitelně velebného Otce,
uctívaného, pravého a
jednorozného Syna Tvého
i Svatého Ducha Utěšitele.

Ty jsi Král slávy, Kriste,
Tys Otce věčný Syn,
jenž pro naše spasení
nepohrdl panenskou útrobou
a člověkem se stal.

Ty jsi zlomil osten smrti
a věřícím otevřel Království
nebeské,
sedíš po pravici Boha ve slávě
Otcově

a znovu přijdeš jako Soudce.

Proto Tě prosíme:
pomoz služebníkům Svým,
jež jsi vykoupil drahocennou krví.
Dej, ať se radují s Tvými svatými
ve slávě věčné.

Spasiž, Pane, lid Svůj
a požehnej dědictví Svému,
spravuj je a vyvyšuj navěky.
Každého dne Tě budeme velebit
a chválit Tvé jméno na věky věků.
Budiž milosrdenství Tvé nad námi,
Hospodine,

neboť doufali jsme v Tebe.
V Tebe, Hospodine, složili jsme
naději svou,
ať nejsme zahanbeni navěky.
Amen.

Nikolskij: Gospod' prosvěščenije moje

Hospodin je světlo mé a spása,
koho bych se bál?
Hospodin je síla života mého,
z koho bych měl strach?
Kdyby proti mně i vojsko vytáhlo,
mé srdce bázeň nepocítí,
kdyby proti mně i bitva vzplála,
přece v Něho budu doufat.
Vyslyš, Hospodine, hlas můj, když
volám,
smiluj se nade mnou a vyslyš
mne.

Věřím, že budu viděti
Hospodinovu dobrotivost v zemi
živých.
Doufej v Hospodina, vzmuž se,
ať posilní se srdce tvé
a doufej v Hospodina.

Rachmaninov: V molitvach něusypajuščuju

V modlitbách neumdlévající
Bohorodici,
jejíž přímlyvy jsou neochvějnou
nadějí pro svět,
neudržely ve své moci ani hrob,
ani smrt.
Jako Matku Života Ji přenesl do
života věčného
Ten, jenž se usídlil v Jejím vždy
panenském lůně.

Česnokov: Sovět prevěčnyj

Odvěký záměr Boží zjevil Tobě,
Panno, Gabriel,
který stanul před Tebou, pozdravil
Tě a pravil:
Raduj se, Země Neosetá,
raduj se, Keři Neshořivající,
raduj se, Hloubko Nevyzpytatelná,
raduj se, Moste vedoucí do nebe,
raduj se, Žebři vysoký, jež viděl
Jakub,
raduj se, Božská Nádobo s
mannou,
raduj se, Osvobození z kletby,
raduj se, Adamovo Vysvobození,
Pán s Tebou!

Trubačov: Kto ny razlučit

Kdo nás odloučí od lásky Boží?
Snad soužení nebo úzkost?
Pronásledování nebo hlad?
Snad nahota, bída či meč?
Vždyť psáno je,

že pro Tebe jsme denně vydávání
na smrt,
jsme jako ovce určené na
porážku.
Ale v tom všem slavně vítězíme
mocí Toho, který si nás zamiloval.
Ujistil jsem se,
že ani smrt, ani život,
ani Andělé, ani Knížectva, ani
Mocnosti,
ani přítomné, ani budoucí,
ani výšiny, ani hloubiny,
ani žádné jiné stvoření
nedokáže nás odloučit od lásky
Boží,
která je v Kristu Ježíši, našem
Pánu.

Grečaninov: Voskliknitě Gospoděvi

Plesej Hospodinu, všecka země,
opěvujte jméno Jeho, vzdejte čest
na oslavu Jeho.
Povězte o všech divech Jeho.
Kdo je Bůh veliký jako Bůh náš?
Ty jsi Bůh, jenž činíš zázraky.
Bleskem Svým ozářil jsi celý svět,
nebesa zvěstovala
a všichni lidé spatřili Tvou
spravedlnost.
Usedl Bůh na trůn nade všemi
národy.
Kdo je Bůh veliký jako Bůh náš?
Ty jsi Bůh, jenž činíš zázraky!

Janáček: Orání (text Sušil, č. 709)

Šohajku švarny,
čemu něořeš?
Či ci volky ustavaju, či sám
němožeš?
Děvucho švarna,
oral cic bych ja,
dybys ty mně pohonila,
volil bych cě ja.
Šohajku švarny,
dyc němam biča,
nědala mne ma macička za
pohoniča.

Foerster: Velké, širé, rodné lány

Velké, širé, rodné lány,
jak jste krásny na vše strany,
od souvratě ku souvratí
jak vás dnes to slunko zlatí!

Vlavé žito jako břehy,
květná luka plná něhy,
na úhoru, v žírné kráse,
pokojně se stádo pase.

A jak slunce vás tak zhřívá

a jak cvrček v klasech zpívá,
v šíř i v dál, vy rodné lány,
buďte vy nám požehnány!

Smetana: Píseň na moři

Haló! Již plachty napněte,
stožár utužte lanem,
již kotva z tůně zvednuta,
a větrů přízeň pánem.

Tak vesele hrá korouhev,
moře tak jasno, blaho,
nuž ke kormidlu, k slenici —
haló! haló!

Jen ještě pohled k přístavu !
Tam s bohem! Kynou šátky,
tam čapky letí — nuž adé,
necht' loučení čas krátký!

Tam slzu vidím dokoná,
jež rosí tváře blaho,
ej vína sem, at' zavzní zpěv —
haló! haló!

A nyní počnem vesele:
jak réva barví břehy,
jak blednou města, vesnice,
jak vzduch tu plný něhy.

A jak to moře modravé,
v něm houpem se tak blaho,
to teprv ducha rozpíná —
haló! haló!

Hle, zmizel kraj, a moře skvost
již bez hranic a mezí —
pod nebem druhá nebes bář,
zem bez pouta a stezí!
Aj, jak to mysl rozhřívá —
tak cítíme, co blaho!
tu píseň teprv z plna zní —
haló! haló!

Aj hle, ten ostrov rozmilý,
jak vynořil se z pěny !
Tam kormidlem teď zavesluj —
jakt' mocně rozložený!

Hle, již nám v ruce tleskají,
zrak zničený tak blaho:
nuž čapky vzhůru, vítejte —
haló! haló!

Janáček: Kantor Halfar

Kantor Halfar byl hoch dobrý
byl hoch tichý, byl hoch hezký,
ale měl on chybu:
i v Těšíně mluvil česky
před okresním inspektorem!

A když tak se kantor spustí...
víš, jsou hříchy v katechismu,
co se nikdy neodpustí.

Leta táhnou, vlasy řidnou
jako listí před jesení.
Halfar pořád za mládence!
Pro Halfara místa není.

V krčmě zní jen skočná hudba.
Právě v kapli dalo slovo!
Co by mělo deset roků
čekat děvče Halfarovo?

Přišli páni: „Škola polská!“
Ale vzpurný Halfar učí,
jak mu káže zákon Boží.

Tich po mezích chodí kantor,
bez úsměvu, bez myšlenky,
v krčmě v noci sám za stolem
hledí k zemi, hledí sklenky.

V horký večer, na klekání,
když se jednou ve vsi zvoní,
vrazí děvče v černou jizbu:
Kantor visí na jabloni!

Bez modlitby, bez slzy ho,
jak při hříšné duši jisto,
v roh hřbitova zakopali,
a tak dostal Halfar místo.

Janáček: Dež viš

Dež viš, že rač tě vidívám
než zlató vězdičko,
máš na mrskut mně darovat
červený vajičko!
Dež viž, že bech tě všecko dal
a sebe nějrači,
máš na večír mně skovávat
pusenko néslačí!
A dež viš, že tě rači mám
než široširé svět,
máš říct, hde jož mám pro tebe
jak pro nevěsto jet!

Janáček: Komáři

Komáři se ženili, trošky vína
neměli.
Přiletěl tam slavíček, přiněs vína
zidliček.
Komáři se opili, ež komára zabil.
Komár leží v komoře, muška
pláče na dvoře.
Neplač muško, co ti je? Ešče
komár ožije.

Janáček: Klekánica

Radile ste: „nechod' na ves,
dež se od hor stmívá,
chetla be tě, děvečko má,
klekánica divá.“
A já šla a čekala sem, ešle na
mě skočí,

A on mě tam švarné senek
chetil do nároči.
Matičko má, tenkrát bela vaša
rada vadná,
takovéto klekánice neleknem
se žádná.

Janáček: Rozloučení

Zhoru cesta, dolu druhá,
rozlučme se spolu, milá.
Těžké naše rozloučení,
když jsme spolu naučení.
Vrat' mně, milá, co je mého,
já ti vrátím, co je tvého.
Vrat' mně, milá, prsténeček,
já ti vrátím tvůj šáteček.
Prsténeček, zlaté očko,
s Pánem Bohem, má děvečko.

Janáček: Láska opravdivá

Miluješ-li mňa, ešte já teba vác,
že já neviem, šuhaj, ani
vypovedať.
Znáš, že pravá láska v ustech
neprebývá,
v tichom srdci bydlí láska
opravdivá.